

Tale ved Hvidbjerg Centralskole Store Klassefest lørdag den 28. oktober 2006

Torben Gade

Nogle korte indtryk fra min skoletid

- For lige at uddybe, hvem jeg er, så er det mine forældre Ellen og Børge, som i sin tid havde købmandsbutik ude i Floulev.

Ni års skolegang fortalt på 5 minutter kan selvfølgelig kun blive til små brudstykker. Her kommer nogle af dem.

Jeg gik her fra 1963 til 72.

I starten var skolen ret adskilt i Centralskolen og Realskolen. Men efterhånden kom der en hel del nybyggeri til, som bandt de to bygningsafsnit sammen til en helhed. Vi fik f.eks. nogle rigtig gode faglokaler til biologi og fysik.

En anden vigtig ændring skete i 1970. Indtil da gik vi i skole lørdag formiddag.

Dengang praktiserede man individuelt tilpasset undervisning på den måde, at man sorterede folk i det, Niels Hausgaard ville kalde de bogligt begavede, de praktisk begavede, og de udpræget praktisk begavede. - De boglige kom i realen, de praktisk begavede kom i 8. klasse, og de udpræget praktisk begavede gik ud efter 7. klasse.

Det lå der selvfølgelig ikke noget ondt i. Enhver kan da forstå, at det var nødvendigt at sortere de svage fra, så der kunne blive ro i klasserne med de gode elever... Det er i øvrigt en teknik, som Bertel Haarder har genopdaget.

Det var også en skole med en hel del disciplin. De første år stillede vi op på række ude i gården, inden vi måtte gå ind. At vi tiltalte lærerne med deres efternavn, var en helt naturlig ting. Fra 1967 måtte lærerne ikke mere slå eleverne, men det skete nu af og til, at der var én, som blev sat ret kontant på plads. Eller løftet op i ørerne, som det skete engang i én af vore timer.

Var der sket noget på skolen, så tingene skulle sættes på plads, så var det jo skoleinspektør I. P. Jensen, man skulle over til. Det kunne være slemt nok endda, men det var endnu værre, hvis det var viceskoleinspektør Jens Jørgen Lind, man skulle stå over for. Hold op, hvor kunne han være skrap.

Vi mobbede også hinanden. Dengang var det ord bare ikke opfundet endnu. Men vi kunne være uhyggeligt onde ved hinanden. Der var nogle af drengene, som fik både buksevand og tæsk på vej hjem fra skole. Pigerne var mere avancerede. De kunne bagtale hinanden og lægge hinanden på is i lange tider. – Og det har vist heller ikke ændret sig meget siden. Der var i øvrigt også nogle af lærerne, som blev behandlet helt uanstændig dårligt af eleverne.

Lærerne var selvfølgelig meget forskellige. Mange af dem var rigtig gode og engagerede. I realen havde vi f.eks. Niels Stokholm som klasselærer. Han kunne godt være skrap, og vi skulle lave vore

lektier, men samtidigt var det også ham, der underviste os i moderne litteratur, underviste i drama, tog os med i teatret i Holstebro, inviterede os hjem og meget andet.

Os, der gik her i starten af 70'erne er nok dem, der bedst kan bryste os af at have været med i 68'er oprøret. Det ungdomsoprør, der skulle vende op og ned på det hele. Og vi var med!!! Vi malede orange farver på vore værelser, gik i hjemmefarvede undertrøjer, spillede høj musik når vore forældre ikke var hjemme. Og gik til fredagsdans på Tømmergården. – Jo, vi fik sandelig lavet om på verden. Der var måske ikke lige så mange, der opdagede det. Det kan også være fordi der var Tipslørdag den dag, hvor ungdomsoprøret passerede Thyholm.

Nå, noget skæg og ballade fik vi nu ud af det. Omkring 1971 var jeg næstformand i elevrådet, og elevrådsformand var Richard Madsen. – Er du her Richard?

Det var os to, der stod for at arrangere den årlige skolefest med underholdning. Vi bestemte, at nu skulle der ordentlig gang i den, så vi fandt frem til et dengang ukendt orkester. Det hed Jackie Boo Flight, og jeg skal ellers love for, at der kom rock i synagogen. Orkesteret var ikke så kendt dengang, men bestod bl.a. af Hans Erik Lerchenfeld (tv2), Johnny Madsen og Henning Stærk. Det var bare en god fest. Stemningen var helt oppe at køre. Eleverne var ellevilde, og lærerne virkede ret bekymrede. Vi syntes festen var alletiders, men herefter blev der ikke holdt skolefest i flere år. Det, der afgjorde sagen, var ikke så meget det, at der var en der kom til at tisse ned fra taget af cykelskuret. Det var mere det, at der gik en lærerinde forbi lige i det samme.

Var det så en god skole? – Jeg kan ikke vurdere, om den var bedre eller dårligere end andre. Men både for mig og for de fleste andre gav skolen et godt og trygt afsæt for vores videre færd i livet. En færd, der har bragt nogle af os langt omkring – både fysisk og mentalt, mens andre har valgt at blive på denne side af broen.

Hav en rigtig god fest!

Torben Gade (Christensen)